

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Cartea albă privind viitorul Europei.

Reflecții și scenarii pentru UE-27 până în 2025

COM (2017) 2025

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/247, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 13 iunie 2017, Camera Deputaților:

1. Notează rolul cărții albe, acela de contribuție a Comisiei Europene la summit-ul de la Roma și la lansarea unei dezbateri despre viitorul Uniunii cu 27 de membri, dezbateri ce urmează a fi finalizată prin decizii adoptate în Consiliul European din decembrie 2017; observă că documentul de consultare al Comisiei Europene analizează modul în care Europa se va schimba în următorii zece ani, de la impactul noilor tehnologii asupra societății și a locurilor de muncă, la riscurile și oportunitățile generate de globalizare, la preocupările în materie de securitate și la creșterea populismului.

2. Ia act că în cartea albă sunt expuse o serie de scenarii pentru modul în care Europa ar putea evolua până în 2025 și acceptă explicația Comisiei Europene conform căreia aceste scenarii se referă la posibilități având un caracter ilustrativ, fără să se excludă reciproc, nu reprezintă forme rigide, ci structuri flexibile de dezbateri și păstrează deschisă posibilitatea unor opțiuni pentru diverse combinații ale elementelor care le compun.

3. Consideră că formula "Europa cu mai multe viteze" ar trebui evitată atât pentru conotația sa negativă, cât și pentru că în realitate este necesar să se avanseze mai repede în diverse sectoare ale procesului de integrare UE.

Apreciază că formula „geometrie variabilă” reflectă mai bine ideea că UE nu funcționează pe principiul măsurii universale (one size fits all), ci poate adopta inițiative adaptate la nevoile și dorințele legitime ale statelor membre și cetățenilor săi.

4. Recunoaște că într-adevăr, contextul în care Comisia Europeană este nevoită să acționeze este extrem de dificil din cauza situațiilor destabilizatoare pentru Uniune, create în Marea Britanie și în SUA, a presiunii excesive a Federației Ruse, a dificultăților de a rezolva crize mai vechi, a fluxului migraționist, a insecurității interne, a ușurinței cu care oficiali din state membre acuză Uniunea de insuccese care de fapt nu i se pot reproșa, a ușurinței cu care cetățenii din state membre dezvoltate economic urmează calea naționalismului radical, practicând "dreptul de a fi patrioți unii împotriva celorlalți", cum s-a exprimat președintele Comisiei Europene în discursul său de lansare a cărții albe, în Parlamentul European.

5. Consideră că este mai importantă continuitatea proiectului european decât opțiunea în sine, pentru unul sau altul dintre scenariile și că soluția depășirii crizelor și recâștigării încrederii cetățenilor europeni constă în aprofundarea integrării europene; crede că UE are nevoie de mai multe agende pozitive pentru a implica toate statele membre în noile etape ale construcției europene și pentru a preveni instaurarea sentimentului de excludere al unor state membre sau cetățeni.

6. Reamintind că în discursul susținut în sesiunea plenară a Parlamentului European cu ocazia prezentării cărții albe, președintele Comisiei Europene arăta că "de prea mult timp există un decalaj între așteptările cetățenilor și ceea ce poate realiza Europa" și că ar trebui "să precizăm clar ceea ce poate realiza și ceea ce nu poate realiza Europa", subliniază că decalajul între așteptări și realizări, provenit din entuziasm proeuropean, nu reprezintă un factor de risc, ci mai degrabă cel provenit din lipsa de cunoaștere a Uniunii, care produce așteptări exagerate și frustrări; de aceea, având în vedere printre altele reacția acelor categorii de cetățeni europeni care au votat împotriva tratatului constituțional în Olanda și Franța, care au votat pentru UKIP și pentru ieșirea Marii Britanii din UE și care se asociază partidelor radicale antieuropene din statele net contribuatoare, solicită Comisiei Europene să propună metode adaptate pentru creșterea atractivității sale pentru acești cetățeni, precum și programe pentru amplificarea cunoștințelor despre Uniune.

7. Observă că, deși Comisia Europeană menționează faptul că „(...) sentimentul de insecuritate resimțit de numeroase persoane a condus la un grad de nemulțumire tot mai ridicat față de politica tradițională și de instituțiile de la toate nivelurile” și că atitudinea „se manifestă prin indiferență și lipsă de încredere față de acțiunile autorităților publice și produce un vid de care profită imediat retorica populistă și naționalistă”, aceasta nu reușește să propună acțiuni care să elimine inerția în ce privește metodele de soluționare a crizelor, a evaluării unor situații internaționale și a unor fenomene sociale noi, în interpretarea principiilor Uniunii, a conceptelor sale, în comunicare și chiar în administrarea problemelor curente; subliniază că într-adevăr toate acestea au dus la reducerea capacității de reacție a Uniunii și la reducerea direct proporțională a încrederii cetățenilor în proiectul european, că măsurile eficiente așteptate de către cetățeni nu au fost luate din cauza cantonării oficialilor UE în cadre prestabilite, proprii unei realități din trecutul european.

Reamintește că de această inerție au profitat masiv mișcările populiste, alimentate deopotrivă de insatisfacția cetățenilor față de rezolvările furnizate de către liderii lor europeni și naționali și de intervenții ale unor puteri regionale sau internaționale interesate în destabilizarea Uniunii Europene.

Își exprimă satisfacția față de existența unor resurse importante de raționalitate și de atitudine constructivă în societățile statelor țintă pentru populismul antieuropean, care au făcut ca rezultatele partidelor de acest tip la recente alegeri din Olanda, Franța și din landul german Renania de Nord Westfalia să fie sub așteptări și au înlăturat astfel, pentru moment, cel mai mare pericol pentru stabilitatea UE și continuitatea proiectului european; reține că aceste rezultate au infirmat capacitatea acelor state terțe care au desfășurat acțiuni ostile la adresa Uniunii de a-și maximiza influența și au creat mediul propice pentru dezbaterile privind reforma instituțiilor UE și a viitorului său.

Își exprimă satisfacția față de rezultatele votului la recente alegeri parlamentare din Marea Britanie, pe care le interpretează ca pe o respingere de către electori a conceptului unui Brexit dur; apreciază că o poziție rezonabilă a Marii Britanii în negocierile pentru ieșirea sa din Uniune și încheierea unor acorduri corecte, benefice ambelor părți va înlătura unul dintre cei mai importanți factori de risc pentru Uniunea Europeană.

8. Crede că pentru ca această dezbatere să se finalizeze cu soluții eficiente și durabile ar trebui să fie abordată din perspectiva realității politice, economice și sociale atât din statele membre, cât și din plan internațional, dar și din perspectiva spiritului iminent de dreptate și de justiție socială propriu cetățenilor și comunităților din Uniune, pentru că în fond, orice proiect politic este durabil dacă se bucură de sprijinul cetățenilor.

9. Manifestă rezerve față de ideile care promovează formule bazate pe cercuri concentrice, întrucât acestea reprezintă un curs clar spre fragmentare și pot fragiliza statele membre în raport cu interesele unor mari puteri din afara Uniunii; consideră că o Uniune cu cercuri concentrice și viteze multiple comportă riscul accentuării clivajelor de natură economică și socială între statele membre, inclusiv între zona euro și zona non-euro, între Nord și Sud sau între Vest și Est.

10. Admite totuși că în Europa de astăzi în cazul în care multe state membre sau cetățeni europeni reacționează negativ la ceea ce ei percep drept „constrângeri” de la Bruxelles; crede că, dacă în cazul lipsei de voință politică pentru aprofundarea integrării nu pot fi invocate circumstanțe speciale, în cazul lipsei capacității naționale de a pune în operă politicile Uniunii nu se poate evita realitatea politică internațională care a generat această incapacitate prin falimentarea economiilor statelor din spatele cortinei de fier după sfârșitul celui de-al doilea război mondial și prin intervenții cu scopuri ideologice în economia acestor state, timp de câteva decenii; consideră că ar trebui să se aplice principiile solidarității și coeziunii, evident, cu trasarea unor condiții de performanță pentru creșterea propriei capacități, a statelor aflate în această situație.

11. Subliniază că integrarea diferențiată mărește complexitatea arhitecturii și funcționării construcției europene și că ar trebui să se bazeze pe proceduri și mecanisme legitime și pe mecanisme de coordonare și de comunicare formală sau informală între țările participante și neparticipante.

12. În condițiile în care mai mulți lideri europeni, printre care cei ai Germaniei și Franței, s-au pronunțat deja pentru reforma UE, iar scenariile minimaliste sau maximaliste par a fi utilizate doar ca sisteme de referință, este conștientă că ”scenariul 3: cei care doresc mai mult realizează mai mult” pare să fie cel care se va impune.

În același timp solicită instituțiilor relevante ale Uniunii Europene și statelor membre fanion să încurajeze și să sprijine efortul statelor cu mai puține resurse de a rămâne în siajul ”celor care doresc mai mult”.

13. Susține abordarea confirmată și de Declarația de la Roma de a avansa împreună în aceeași direcție, în formate incluzive, abordare în care orice inițiativă de integrare este în conformitate cu tratatele UE și este deschisă pentru fiecare stat membru pe baza unor criterii obiective și concrete.

14. Susține recalibrarea politicilor europene pe baza criteriului beneficiilor resimțite nemijlocit de cetățeni, ținându-se seamă de necesitatea realizării unui echilibru între așteptările cetățenilor și capacitatea Uniunii de a adopta decizii și de a livra rezultate.

15. Consideră că procesul de redefinire a dimensiunii sociale a UE ar trebui să țină seama de diferențele de dezvoltare dintre statele membre pentru a nu spori decalajele, conservând obiectivul creșterii competitivității și convergenței la nivelul Uniunii; crede că dimensiunea socială nu trebuie să lipsească din planificarea acțiunilor destinate creșterii competitivității și a rezilienței față de provocările globalizării.

16. Consideră că estimările privind scăderea relativă a puterii economice a Europei și diminuarea PIB-ului comparativ cu PIB-ul mondial nu au relevanță în justificarea nevoii de reformă și de creștere a puterii economice a Uniunii, pentru că este normal ca statele subdezvoltate să progreseze mai rapid din punct de vedere economic, UE având politici și investiții importante în acest sens și pentru că dezvoltarea acestor state creează oportunități economice importante pentru creșterea economiei europene.

17. Recunoaște importanța recursului la istoria continentului european, ca fundament al descrierii evoluției Uniunii Europene și explicării resorturilor care au condus la extindere și la aprofundarea integrării.

18. Din aceeași perspectivă a tendinței de a se face abstracție de estul Uniunii semnaleză că aserțiunea din cartea albă conform căreia "pentru prima dată de la al Doilea Război Mondial, există un risc real ca generația actuală de tineri adulți să aibă, în final, mai puține resurse financiare decât părinții lor" exclude statele membre din Est din sistemul de referință al Comisiei Europene, de vreme ce, de regulă, în nici unul dintre statele membre foste comuniste nu există riscul ca tinerii să dispună de resurse financiare mai mici decât părinții lor.

19. Consideră că restabilirea adevărului istoric este importantă nu doar pentru înțelegerea contextului în care a evoluat Uniunea, ci și pentru explicarea situației economice și sociale în statele din Est și pentru prezervarea obiectivelor de convergență și politici de coeziune; crede că ar trebui consemnat faptul că în urmă cu 60 de ani statele din estul Europei nici nu intrau în discuție pentru o eventuală aderare și că nu au fost lăsate de către ocupantul străin să beneficieze de Planul Marshall; atunci când evoluțiile de pe scena internațională au permis, UE a încurajat imediat și fără rezerve procesul de extindere, manifestând maximă generozitate pentru a susține și a finaliza procesul aderării acestor state și producând astfel cea mai pregnantă ilustrare a principiului solidarității.

20. Subliniază că una dintre explicațiile pentru care cetățenii României se numără încă de la aderare printre cei mai mari suporteri ai Uniunii și ai continuării integrării sale este evoluția sentimentelor de recunoștință și de speranță reînnoită, spre un sentiment de apartenență și crede că este de datoria țării să transpună voința cetățenilor într-o susținere fermă și angajată a proiectului european.

Subliniază că în România nu există și nici măcar nu este de conceput apariția unor curente antieuropene.

21. Reamintind că în discursul său de prezentare a cărții albe în sesiunea plenară a Parlamentului European, președintele Comisiei Europene a arătat că "există guverne care doresc să reducă rolul Uniunii Europene și deci al Comisiei la piața internă" și că Rezoluția Parlamentului European, referitoare la posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene (2014/2248(INI)) a remarcat "...proliferarea subgrupurilor de state membre ce subminează unitatea Uniunii ..." încurajează crearea la nivelul Uniunii de modalități cuprinzătoare și inovative de răspuns pentru descurajarea unor asemenea poziții și asocieri.

22. Consideră că formatul adecvat pentru desfășurarea discuției privind viitorul Uniunii este UE-27 și subliniază că fragmentarea discuției în diferite formate sau grupuri de state membre ar fi contraproductivă.

23. Apreciază dezbateră din 14 februarie 2017 din plenul Parlamentului European asupra viitorului UE ca pe un eveniment exemplar și încurajează Parlamentul European să organizeze o reuniune interparlamentară la care parlamentele naționale să își poată prezenta contribuțiile.

24. Manifestă rezerve față de propunerea din raportul Boge-Beres, privind capacitatea fiscală în zona euro, prezentat cu această ocazie, mai exact față de susținerea explicită a unui buget dedicat pentru statele membre din zona euro și acces limitat pentru celelalte statele membre; aceasta întrucât chiar dacă o capacitate fiscală în zona euro ar fi "un soclu la care pot să adere toate statele membre" nu este cert că aderarea ar fi agreată de către statele din zona euro.

25. Recunoaște că Tratatul de la Lisabona mai are încă prevederi care nu au fost suficient folosite și că poate încă să ofere un cadru juridic suficient pentru continuarea integrării UE, dar arată că revizuirea tratatelor nu ar trebui să fie un subiect tabu, pentru că reprezintă singura modalitate de a depăși constrângerile din legislația primară a UE, iar pe termen mediu și lung reprezintă modalitatea firească de a dota comunitatea europeană de drept pentru a face față provocărilor de mâine; amintește că Brexit-ul va forța oricum o modificare a tratatelor constitutive.

26. Agreează propunerea Parlamentului European ca următoarea revizuire a tratatelor să raționalizeze actualele diferențieri dintre statele membre prin încetarea clauzelor de neparticipare, clauzelor de participare și excepțiilor, la nivelul dreptului primar al UE, să reducă cerințele pentru stabilirea unei cooperări consolidate și structurate, printre altele, prin reducerea numărului minim de state membre participante, să reducă și mai mult procedurile de vot în cadrul Consiliului, pentru a se trece de la unanimitate, la majoritatea calificată, să se transforme procedurile legislative speciale existente în proceduri legislative ordinare și să se înlocuiască integral procedura de consultare prin codecizie între Parlament și Consiliu, să prevadă posibilitatea ca modificările tratatelor să intre în vigoare după ratificarea lor cu majoritate calificată și după aprobarea Parlamentului European sau prin referendum la nivelul UE.

27. Se raliază opiniei Parlamentului European că metoda comunitară este cea mai potrivită pentru funcționarea Uniunii, întrucât are avantajul transparenței, eficienței, facilitării adoptării deciziilor prin vot cu majoritate calificată în Consiliu și dreptul egal de co-legiferare al Parlamentului European și al Consiliului; se raliază opiniei că soluțiile interguvernamentale ar trebui să constituie un instrument de ultimă instanță și să fie supuse unor condiții stricte, să respecte dreptul Uniunii și obiectivul de adâncire a integrării europene.

28. Agreează abordarea Comisiei Europene că "...Europa nu poate fi naivă și trebuie să aibă grijă de propria securitate. A fi o „putere necoercitivă” nu mai este un element suficient de puternic în condițiile în care forța poate prevala asupra normelor” și susține consolidarea rolului UE de actor global care să includă completarea rolului de „putere necoercitivă” cu cel al unei Uniuni a apărării, care să permită asigurarea securității în complementaritate cu NATO.

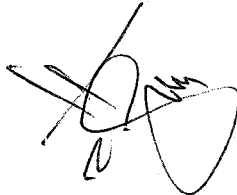
Observă că în cartea albă se menționează că "...NATO va continua să ofere securitate militară pentru majoritatea statelor membre ale UE...", dar nu este încurajată aderarea la NATO a statelor membre UE care nu sunt încă membri ai alianței nord-atlantice.

29. Consideră că lipsa de acțiune adecvată și de rezultate în combaterea factorilor de destabilizare interni și externi de mare risc poate afecta grav unitatea și reziliența Uniunii Europene și de aceea încurajează instituțiile Uniunii și statele membre să își concentreze și să își coordoneze eforturile și resursele în acest sens; consideră că subiectul combaterii factorilor de destabilizare interni și externi de mare risc ar trebui să fie o constantă a dezbaterilor privind viitorul Uniunii Europene.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 20 iunie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Petru - Gabriel VLASE

București, 20 iunie 2017

Nr. 53.

Departamentul legislativ,
Șef departament, Georgică Tobă

